

[Aksel Larsen.]

blive fri for senere at se forslag fra regeringens side om den valgfrihed, man lagde så stor vægt på i 1967, men ikke fik.

Jeg kan kun være glad for, at regeringen stadig væk overvejer spørgsmålet om hotelværelser, selv om jeg stadig væk er noget ked af, at regeringen og regeringspartierne modsatte sig, at det folketingsudvalg, der syslede bl. a. med dette spørgsmål, fik lov til at arbejde videre med det. Det har her, som i så mange andre sager, været sådan, at regeringen siger: det er noget, vi skal forhandle om selv, og det skal folketingsudvalget ikke være med til at snakke med om. Det kunne man nu ellers godt tillade. Men altså: regeringen er klar over, at der dog er et problem her, og jeg håber, at resultatet af dens overvejelser bliver positivt.

Det siges, at man vil overveje det sammen med spørgsmålet om restaurations-skatten, og jeg har nu fra forskellige ordførere hørt, at de er principielt af den mening, at restaurations-skatten bør afskaffes. Ja, det er jeg naturligvis også, men jeg vil nu tillade mig at gøre opmærksom på, at jeg er praktisk af den mening, at den bør afskaffes. Jeg er det ikke bare principielt. Og nu får vi måske lejlighed til at prøve principperne, for der er jo andre lovforslag, som skal behandles i dag, hvori restaurations-skatten indgår. Så kan vi formodentlig snakke om det, måske ikke her, men så i hvert fald i udvalget.

Og så er der det med kommunerne. Der vil jeg kun sige, at det materiale, vi har fået som bilag til lovforslaget, efter min mening er af en sådan art, at det siger til os, at her må der virkelig ske noget, om ikke af anden grund så af den grund, at alting bliver så meget mere besværligt, og alting bliver dyrere for samfundet, når man praktiserer afsmitningsreglen over for kommunerne, sådan som den er blevet praktiseret hidtil. Her vil jeg naturligvis takke regeringen, fordi den dog i dette tilfælde kommer og siger: det vil vi gerne tale med folketingsudvalget om, vi vil gerne have råd fra

folketingsudvalget. Her er det ikke regeringen, der diktatorisk forbeholder sig, at det er den, der skal komme med ideerne, og folketingsudvalget må ikke sige noget, før den er kommet med ideerne. Jeg håber, vi kan komme til at snakke om det i udvalget og give regeringen nogle ideer, så at vi måske allerede ved denne revision af momslovgivningen kan nå til en fornuftig ordning af dette spørgsmål.

Sigsgaard: Hovedparten af de små forslag her er jo ændringer af teknisk karakter, og stort set betyder de forbedring af loven, så dem skal jeg ikke kommentere. Men et par stykker af dem har jeg nogle få ord om.

Forslaget under nr. 4 vedrørende eksport ser det ud som om vi kan gå ind for ud fra princippet om, at eksport er momsfri. Ændringen kunne have særlig betydning i en tid, hvor en stadig større del af eksporten antager andre former end de direkte vareleverancer. Umiddelbart har jeg altså ikke de samme betænkeligheder som hr. Aksel Larsen ved denne ændring, men nu får vi se, hvad der kommer fra udvalget.

Hvad angår forslaget under nr. 7 om, at repræsentationsudgifterne skal kunne medregnes ved opgørelsen af indgående afgifter, må vi gå imod, for det betyder jo i praksis statsstøtte til allehånde repræsentationsudgifter. I forvejen er det jo sådan, at de kan trækkes fra på selvangivelsen. Det vil sige, at skatteyderne betaler en stor del af dem, og det har medført, at repræsentationsudgifterne er blevet alt for store, og forslaget her vil jo have den virkning, at det vil bidrage til at gøre dem endnu større, fordi det ligesom gør det billigere. Men allerede i dag så spises og ikke mindst drikkes der i uhørt omfang på almindelige skatteyders bekostning. De, der tvivler, behøver jo kun at kigge lidt rundt på vore fine restauranter og hoteller. Mange af dem lever simpelt hen af repræsentationsdrinks, repræsentationsfrokoster, repræsentationsmiddage osv. I en tid, hvor regeringen har refusioner og tilskud under overvejelse, synes jeg at